

добрѣ е да не избиратъ вече царь, ами да прогласятъ **республика**, сирѣчь, градътъ и държавата да се управляватъ не отъ царь, ами отъ сената и двама консули, които се избиратъ за една година. Сенаторитѣ нарочно турнаха двама консули, че ако се случи единътъ да бжде лошъ, другиятъ да го спира да не мжчи, убива и граби гражданитѣ. Ето за това сега нѣмаме царь. Сенатътъ и народното събрание избраха Брута и Колатина за първи консули.

— Като изпждиха царя Тарквиния Горди, какво направиха съ синоветѣ му, имотитѣ и робитѣ му? запита малкиятъ юноша.

— Изпждиха и синоветѣ му, робитѣ освободиха, а богатствата и имотитѣ му зеха за държавната каса, защото се доказва, че той не ги е спечелилъ съ трудъ, нито ги е спестилъ отъ заплата, ами ги е заграбилъ неправилно и беззаконно отъ държавата и отъ другитѣ човѣци.

Въ тази минута тримата момъка вече пристигнаха при народното събрание, дѣто се бѣше натруналъ много народъ. Този день бѣ редъ на Брутъ да бжде прѣдседателъ на народното събрание. Прѣдъ храма на бога Юпитера консултътъ Брутъ бѣше седналъ на висока камена стълба. Задъ него стояха сенаторитѣ. Лицето на консула изглеждаше сериозно, навжсено и мрачно.

Прѣдъ него на площада се набираше и вълнуваше хиляденъ народъ. Всички очакватъ тържествената сждба, която сега имаше да стане. На групи, по дружини, народътъ живо говорѣше, тълкуваше, спорѣше.

Най-сетнѣ се чу високъ гласъ:

— Да се доведатъ виновнитѣ!

Народътъ се размърда и ликторитѣ докараха